

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202856
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118202856.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 243 368, zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovanej: A. H., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX E. - S.Z. Č.. XXX, štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie 750 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 555 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 eur od 23.08.2019 do zaplatenia, a o všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 26.01.2018 domáhal vydania rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 750 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850 eur od 21.07.2016 do 16.03.2017 a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 750 eur od 17.03.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.07.2016 došlo k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru, pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 850 eur. Nakoľko sa predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru nezachovala, žiada aby súd rozhodol podľa predložených dôkazov, z ktorých je zrejmé, že žalobca poukázal na účet žalovanej peňažné prostriedky vo výške 850 eur. Žalobca sa domáha voči žalovanej iba vrátenia istiny vo výške 750 eur. Žalovaná dňa 16.03.2017 uhradila žalobcovi sumu 100 eur. Zvyšnú časť istiny do podania žaloby neuhradila. V zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 si žalobca z dlžnej sumy uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850 eur od 21.07.2016 do 16.03.2017 a vo výške 5 % ročne zo sumy 750 eur od 17.03.2017 do zaplatenia. Mal za to, že nakoľko žiada iba istinu prípadné právne postavenie žalovanej ako spotrebiteľa nemá žiadny ďalší vplyv.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a dňa 31.01.2018 vydal platobný rozkaz č.k. 41Csp/10/2018-12.

4. Proti predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná riadne a včas odpor, v ktorom uviedla, že žaloba žalobcu je nedôvodná, nakoľko žalobca sa úhrady dlhu domáha len na základe výpisu z účtu. Dôkazy o jej splátkach ako aj zmluvu, na základe ktorej vznikol medzi nimi právny vzťah nepredložil. Ďalej uviedla, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke dňa 20.07.2016, na základe

ktorej jej žalobca požičal sumu vo výške 850 eur a ona ju splácala podľa možností, na čom sa so žalobcom dohodli, on so splácaním súhlasil. Preto je žaloba pre ňu prekvapujúca a nedôvodná. Žalobca ju neinformoval o tom, že žiada vrátiť dlžnú sumu jednorázovo, a hlavne nie v období od 16.03.2017 do podania žaloby.

5. K podanému odporu žalovanej sa žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 29.05.2018 vyjadril a uviedol, že odpor žalovanej považuje za účelový s cieľom vyhnúť sa plneniu dlhu. Žalovaná o tom, že so žalobcom uzatvorila zmluvu o pôžičke nepredložila žiadny dôkaz, rovnako nepreukázané je tvrdenie žalovanej, že túto pôžičku mala splácať postupne podľa možností. Pokiaľ by aj tvrdenie žalovanej bolo pravdivé a nebol dohodnutý čas plnenia dlhu, žalobca si nárok na vrátenia dlhu uplatnil žalobou a tento úkon možno považovať za výzvu na vrátenie dlhu. Žalovaná nepreukázala, že tento dlh splácala, keď od 16.03.2017 nevykonala žiadnu úhradu z čoho vyplýva, že jej tvrdenia sú nepravdivé, keď pokiaľ aj existovala akákoľvek dohoda o splátkach, žiadne splátky neuhrádzala. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby okresný súd rozhodol v súlade s podanou žalobou.

6. K podanému vyjadreniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.07.2018, v ktorom uviedla rovnaké skutočnosti ako v podanom odpore zo dňa 07.03.2018. Navyiac uviedla, že splátky žiadala z dôvodu straty zamestnania jej manžela. Rovnako sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.08.2018, v ktorom taktiež konštatoval rovnaké skutočnosti ako v podaní zo dňa 29.05.2018. Zdôraznil, že žalovaná vzniknutý dlh neuhradila jednorázovo a ani v splátkach po dobu viac ako jeden rok.

7. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal za to, že nárok je dôvodný. Mal za nesporne preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 20.07.2016 k uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ, pričom žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky vo výške 850 eur a žalovaná uhradila žalobcovi sumu 100 eur (750 eur).

8. Žalovaná sa proti v poradí prvému rozsudku okresného súdu odvolala.

9. Krajský súd, ako odvolací súd, v poradí prvý rozsudok okresného súdu uznesením č.k. 5Co/50/2019-70 zo dňa 24.09.2019 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nesprávnemu právnemu posúdeniu, ktorý vzhliadol pri aplikácii práva. Mal za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vzťah medzi stranami sporu podľa OZ napriek tomu, že v danom spore sa jedná o vzťah spotrebiteľský, na ktorý mal okresný súd aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Predmet konania sa odvíjal od zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, ktorú zmluvu žalobca nedoložil. Žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Nebolo sporné, že žalobca je podnikateľ a žalovaná príjemca služby ako fyzická osoba spotrebiteľ. Žalovaná tak požívala ochranu v súlade s § 52 OZ a zákona č. 129/2010 Z.z. Uložil okresnému súdu opätovne zistiť skutkový stav veci, vykonať dokazovanie a opätovne rozhodnúť. Okresný súd zaviazal uviesť rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísať priebeh konania, stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania, uviesť právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery a prijaté právne závery vysvetliť. Zaviazal okresný súd rozhodnúť aj o náhrade trov konania.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Okresný súd nariadil vo veci samej pojednávanie dňa 09.12.2019, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to bez účasti strán sporu, ktoré svoju neprítomnosť na vytýčenom termíne ospravedlnili. Žalobca v podaní zo dňa 20.11.2019 uviedol, že neexistuje nič čo by patrilo k zmluve a neprešlo systémom. Pracovníci žalobcu sa pri riešení prípadu striedajú, takže žiadny zo zamestnancov nemá súbornú znalosť prípadu. Výsluch žalobcu považoval za zbytočný, avšak bol pripravený odpovedať písomne na všetky otázky, ktoré mu zašle súd, pretože k ich zodpovedaniu je nutný prístup do databázy. Žalovaná v podaní zo dňa 26.11.2019 sa pridrižovala odporu a predošlých vyjadrení. Nesúhlasila so žalobou v celom rozsahu. Poukázala, že je spotrebiteľka. Namietala úrok z omeškania od 21.07.2016. Tvrdila, že so žalobcom sa dohodla na splátkach po 20 eur. V čase od 12/2018 do 09/2019 uhradila žalobcovi sumu 195 eur na účet J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX R. XXXXXXXX.

11. Okresný súd sa opätovne oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a s podstatnými listinnými dôkazmi obsahnutými v spisovom materiáli a zistil, že strany sporu uzavreli dňa 20.07.2016 zmluvu o pôžičke, resp. o spotrebiteľskom úvere. Tak žalobca aj žalovaná tvrdili, že medzi nimi vznikol a existoval zmluvný vzťah, hoci sa zmluva nezachovala. Žalobca v žalobe, ako aj v priebehu konania uviedol, že sa môže jednať aj o záväzkový vzťah medzi stranami sporu, hoci sa zmluva nezachovala. Aj žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že so žalobcom uzavrela zmluvu o pôžičke. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu mal tak okresný súd za nesporný a zo zisteného skutkového stavu vyplývajúci. Rovnako krajský súd uviedol, že nárok žalobcu sa odvíjal od zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, ktorú zmluvu žalobca nedoložil. Okresný súd mal tak preukázaný zmluvný základ nároku. Pokiaľ ide o výšku nároku rovnako zo skutkových tvrdení strán sporu, ako aj výpisu z Fio banky za mesiac 07/2016 mal okresný súd za nesporné a preukázané, že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 850 eur (č.l. 7 spisu). Žalovaná uvedené tvrdenie žalobcu kvalifikovane a účinne nerozporovala, naopak sama toto skutkové tvrdenie žalobcu potvrdila, keď uviedla, že žalobca jej požičal sumu 850 eur. Z listinných dôkazov vyplýva, že účet žalovanej je vedený pod IBAN XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (č.l. 6 spisu) ako aj, že žalobca poskytol dňa 20.07.2016 na tento účet O. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sumu 850 eur (č.l. 7 spisu). Zároveň mal okresný súd zo skutkových tvrdení strán sporu za nesporné, že žalovaná uhradila žalobcovi celkovo sumu 295 eur, a to dňa 16.03.2017 (pred podaním žaloby) sumu 100 eur a v čase od 12/2018 do 09/2019 (po podaní žaloby) sumu 195 eur. Žalobca tvrdil, že žalovaná zaplatila na dlh 16.03.2017 sumu 100 eur, čo žalovaná v konaní účinne nepoprela, sú mal teda túto skutočnosť za nespornú. Z listinných dôkazov tiež vyplýva účet žalobcu pod č. XXXXXXXXXX, pričom pri platbe zo dňa 20.07.2016 je uvedené č. XXXXX XXXXXX-XXXXXX R. XXXXXXXX. Žalovaná tvrdila, že žalobcovi finančné prostriedky uhrádzala na účet J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX J. R. XXXXXXXX. Žalobca uvedené skutkové tvrdenie žalovanej nerozporoval, okresný súd tak uhradenie dlhu 750 eur vo výške 195 eur žalovanou žalobcovi po podaní žaloby považoval za nesporné. Zároveň mal okresný súd za nesporné, že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd vec posúdil podľa nižšie uvedených právnych predpisov.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka (OZ) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Okresný súd tak právny vzťah medzi stranami sporu zo dňa 20.07.2016 posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, teda vzťah občianskoprávny a zároveň túto vyhodnotil tiež ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 OZ, či zákona č. 129/2010 Z.z..

14. Okresný súd zdôrazňuje, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca si uplatňuje v tomto konaní nárok na vrátenie finančných prostriedkov zodpovedajúcich len čistej istine, t.j. uplatňuje si len samotnú istinu bez úrokov a poplatkov. Je preukázané, že žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky, čistou istinu vo výške 850 eur, s tým že po úhrade sumy 100 eur, zo strany žalovanej pred podaním žaloby, si žalobca žalobou uplatnil nárok vo výške 750 eur (850-100). Žalovaná žalobcovi uhradila po podaní žaloby (16.01.2018) v čase od 12/2018 do 09/2019 sumu vo výške 195 eur. Nárok žalobcu je tak v čase rozhodovania okresného súdu dôvodný vo výške 555 eur (750-195), preto súd žalobcovi tento nárok priznal. V konaní nebolo preukázané, že ku dňu rozhodovania okresného súdu (09.12.2019) žalovaná žalobcovi sumu 555 eur zaplatila, resp. čiastočne zaplatila, hoci sa zaviazala k vráteniu požičaných finančných prostriedkov. Žalovaná je síce v postavení spotrebiteľa, neznamená to však, že nie je povinná vrátiť preukázaný dlh žalobcovi. V rovine jej tvrdení bez ďalšieho preukázania zostala aj nepriaznivá finančná situácia v rodine. Vo zvyšnej časti, a to z dôvodu čiastočnej úhrady dlhu zo strany žalovanej (195 eur) okresný súd žalobu žalobcu zamietol.

15. Pokiaľ ide o úroky z omeškania v konaní nebolo preukázané (pre nezachovanie zmluvy) do akej doby, príp. lehoty, a akým spôsobom mala žalovaná poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi vrátiť, resp. splatiť. Nebola preukázaná dohoda o splatnosti a čas plnenia, absentovali akékoľvek dôkazy k tejto skutočnosti. Žalobca možnosť splácania v konaní poprel, rozporoval a žalovaná k uvedenému tvrdeniu nedoložila žiadny relevantný dôkaz. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Okresný súd za relevantnú výzvu v zmysle uvedeného, keďže nebola preukázaná dohoda o splatnosti, a teda čas plnenia považoval doručenie žaloby a platobného rozkazu žalovanej. Žalovanej bola žaloba spolu s platobným rozkazom doručená dňa 22.08.2018 (č.l. 12 rub spisu), a teda žalovaná sa dostala do omeškania nasledujúci deň, t.j. dňa 23.08.2018. Od 23.08.2018 je žalovaná v omeškaní so zaplatením dlhu. V konaní nebolo preukázané ako a v akých čiastkach žalovaná platila svoj dlh (od 12/2018 do 09/2019), a teda v tomto smere absentovali skutkové tvrdenia vo vzťahu k postupnému omeškaniu dlhu. Okresný súd tak v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi úroky z omeškania od toho času, keď sa žalovaná dostala do omeškania, nasledujúci deň po doručení žaloby, t.j. 23.08.2018. Okresný súd tak priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 eur od 23.08.2018 do zaplatenia, keď v čase prvého dňa omeškania žalovanej so zaplatením dlžnej sumy bola výška základnej úrokovej sadzby ECB v rozhodnom období vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti § 186 CSP) po pričítaní 5 % bodov v súlade s § 517 ods. 2 a § 3 ods. 1 nariadenia.

16. Okresný súd v závere považuje za potrebné uviesť, že strany sporu mali v konaní vytvorený dostatočný časový procesný priestor v súlade s § 167 CSP, ako aj boli riadne a včas predvolané na vytýčený termín pojednávania, na ktorý sa s ospravedlnením nedostavili. Mali tak možnosť pred súdom uvádzať rozhodné skutkové tvrdenia. Okresný súd upriamuje pozornosť na prejednávacu zásadu v civilnom sporovom konaní. Ak súd vytvoril stranám sporu zákonný procesný priestor a tiež nariadil pojednávanie, na ktorom strany sporu mohli uplatniť resp. brániť svoje práva, nie je povinný nad rámec vytvoreného ešte dodatočne písomne komunikovať so stranou sporu, písomne jej klásť otázky vzťahujúce sa na skutkový stav. Na stranách sporu leží povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Okresný súd tak považoval za bezpredmetné podanie žalobcu zo dňa 20.11.2019 (č.l. 80 spisu), kde súdu oznámil, že na pojednávanie sa nedostaví, výsluch žalobcu považuje za zbytočný, ale je pripravený písomne odpovedať na všetky otázky, ktoré mu súd zašle. Okresný súd zdôrazňuje, že na stranách sporu leží v zmysle civilného sporového poriadku zodpovednosť za úspech v spore. Súd musí zachovať aj zásadu rovnosti strán sporu, a teda nemôže svojvoľne podľa svojho uváženia bez účasti a prítomnosti druhej strany zisťovať od strany sporu skutkové okolnosti a tejto klásť akékoľvek otázky a takto nahrádzať aktivitu strany sporu v konaní.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcoví priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaná zaplatila sumu 195 eur v čase od 12/2018 do 09/2019, t.j. v čase po podaní žaloby 16.01.2018. V čase podania žaloby 16.01.2018 žalobca nárok na zaplatenie sumy 750 eur uplatňoval dôvodne.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.